

[Camre.]

man siger, at den teoretiske uddannelse skal have en varighed på maksimalt 1½ år. Da man ikke foreslår noget om den praktiske, må jeg formode, at man tænker sig, at denne skal være uændret.

Jeg betragter det foreliggende lovforslag som et klart tilbageskridt i forhold til den eksisterende ordning og som udtryk for en nedvurdering af journalistens arbejde.

Jeg erindrer, da vi i 1971 gennemførte den nuværende lov, at et konservativt medlem af folketinget sagde, at den hidtidige udvælgelsesmetode for journalistelever var den, man kunne kalde kender De nogenmetoden. De, som havde godt bekendtskab med en chefredaktør, kunne komme ind. Det konservative folkeparti var dengang tilhænger af, at loven blev ændret i den retning, som det skete. Derfor undrer det mig, at det konservative folkeparti er medforlagsstiller til det foreliggende lovforslag.

Det, der er tale om her, er, at man for det første skal have udstået en prøvetid og dernæst skal have sikret sig en læreplads, før man vil kunne komme ind på journalisthøjskolen, og det betyder altså en genindførelse af chefredaktørens udvælgelse.

Jeg vil godt spørge, hvorfor dette lovforslag fremsættes. Er det, fordi forslagsstillerne føler, at journalisteleverne er blevet for selvstændige, nu det ikke længere er chefredaktørerne, der piller dem ud? Eller er det, fordi man mener, at journalisteleverne har en for ringe uddannelse, sådan som uddannelsen er tilrettelagt i øjeblikket?

I 1971 blev der lagt stor vægt på, at den lov, der blev gennemført, åbnede for adgangen til uddannelsen, således at man ikke stillede bestemte eksamenskrav, og det var vi varme tilhængere af. Vi mener, at mennesker med en mere alsidig baggrund end f. eks. studentereksamen i høj grad egner sig for journalistuddannelsen. Men også på dette område ser jeg at der er en indskrænkning, ikke i henseende til et uddannelseskrav, men til den førnævnte kender De nogenmetode.

Nu skal loven jo til revision i næste samling, og jeg vil da sige, at vi til den tid er åbne over for en drøftelse af adgangskravene, hvis det sagligt kan påvises, at de nuværende adgangskrav ikke er tilstrækkelige og ikke er velegnede. Men vi vil ikke være med

til en forringelse som den, dette forslag indebærer. Journalistuddannelsens høje niveau er af den største betydning for den information, der finder sted igennem pressen. Vi rejste i 1971 den tanke, at uddannelsen skulle indpasses i universitetsuddannelsen både for at hindre, at journalistuddannelsen blev en blindgyde, og for at sikre en rimelig høj kvalitet. Jeg tror, at det langt mere er tanker i den retning, vi skal tage op, når vi til næste år, i næste samling, skal frem til en revision af den eksisterende lov på dette område.

Bertel Haarder (V):

Man kan altid diskutere, om en uddannelse er for dyr, eller om bevillingerne bruges på den rette måde. Der er måske også god grund til at sætte spørgsmålstejn ved den omsiggribende tendens, der er til at erstatte praktik med teori, fordi man derved risikerer at forringe en uddannelse, samtidig med at den bliver dyr. Her er det ideelle nok en vekselvirkning mellem teori og praksis, og det er ikke sikkert, at journalisthøjskolen har fundet den rigtige form på det felt.

Man skal også huske, hvis man skal vurdere, om der er grund til at tage uddannelsen op til revision, at lange indledende teoretiske uddannelser har en tendens til at aflukke et område for folk med andre uddannelser, hvilket især for journaliststanden er et vildspor. Måske burde det normale for en journalist netop være en faglig baggrund fra et eller andet område i samfundet, hvorpå der på journalisthøjskolen bygges en kortere journalistisk optræning. Vi er f. eks. ikke helt så meget tilhængere som hr. Camres parti af tanken om at gøre det til et universitetsstudium og dermed fremme tanken om et mediestudium. Det har venstre sagt nej til både i Roskilde og i Ålborg, og det var bl. a. med den begrundelse, at vi syntes, det egentlig var varetaget ret godt på journalisthøjskolen i Århus.

Jeg kan forstå på forslagsstillerne, at der er nogle praktikproblemer, og det kan jeg også forstå på den debat, der har været om journalisthøjskolen i Århus. Der skal man jo huske, at det er et ret nyt problem, og at der sikkert er veje ud af det. Der er jo tilgrænsende områder. Det behøver ikke lige at være på dagblade alt sammen. Der er jo mange organisationer m. v., som har presse-